

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Γ.Σ. Φ.Σ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Ε.Μ.Π. (12/11/2014)

Κάθε χρόνο ο Νοέμβρης είναι ένας πολύ ιδιαίτερος μήνας. Όσο και αν ορισμένοι προσπαθούν να θάψουν τον ηρωικό και ριζοσπαστικό της χαρακτήρα, η εξέγερση του '73 -πέρα από το ξύπνημα της ιστορικής μνήμης- έχει σημασία στο σήμερα, τόσο συμβολική, αφού έρχεται να εκφράσει την αναγκαιότητα για αντίσταση και να εμπνεύσει το ξέσπασμα σύγχρονων νεολαιίστικων και εργατικών αγώνων, όσο και πρακτική, αφού το ιστορικό αίτημα για «Ψωμί – Παιδεία – Ελευθερία» εκφράζει τις όλο και πιο καταπατώμενες βασικές ανάγκες του λαού. **Για εμάς, ο Νοέμβρης ποτέ δε σταματούσε στο '73: υπάρχει στο παρόν και κυρίως στο μέλλον μας, όσο κι αν θέλουν το μέλλον μας να το μαυρίζουν και να το αποψιλώνουν οι εκφραστές της κυρίαρχης αστικής πολιτικής.**

Φέτος, 41 χρόνια μετά την άνοιξη του Νοέμβρη, οι παραλληλισμοί είναι γλαφυροί και ομολογούν την κρισιμότητα της κατάστασης. **Τότε, στη χούντα των συνταγματαρχών,** το φοιτητικό κίνημα ήταν η σπίθα που έβαλε φωτιά σε μία κοινωνική εξέγερση που έμελλε να σφραγίσει τη μεταπολιτευτική ιστορία, σε μία ιστορική στιγμή που χτύπησε τόσο πολύ τη δικτατορία ώστε μήνες μετά αυτή να πέσει, υπό το βάρος της λαϊκής αντίστασης. **Σήμερα, η κυβέρνηση, ακολουθώντας πιστά τις επιταγές** της Ε.Ε. και του ΔΝΤ, επαναφέρει πιο έντονα από ποτέ, την ανάγκη για έναν αντίστοιχου τύπου πανεολαιίστικο ξεσηκωμό, μιας και είμαστε η πρώτη γενιά εδώ και καιρό που ξέρουμε ότι θα ζήσουμε πολύ πιο δύσκολα από την προηγούμενη.

Από τις απεργιακές κινητοποιήσεις της προηγούμενης περιόδου, όπως αυτή των διοικητικών υπαλλήλων, των επιστρατευμένων καθηγητών, των καθαριστριών, τις Σκουριές, μέχρι τον αγώνα του φοιτητικού κινήματος, προς διεκδίκηση δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης και όχι μόνο, το ποτάμι της οργής αναζητά τρόπους έκφρασης, διεκδίκησης και νίκης στο σήμερα. Παρ' όλα αυτά, αυτοί διωχτεύονται σε λάθος κατεύθυνση και πολλές φορές ενσωματώνουν την ηττοπάθεια και την ανάθεση ξεχνώντας το παράδειγμα του Νοέμβρη. Το παράδειγμα που λέει ότι, μόνο ένας πραγματικά ανατρεπτικός ξεσηκωμός μπορεί να επιφέρει νίκες αλλά και συνολική απάντηση στο σήμερα.

Σε αυτές τις συνθήκες, με την επίθεση στο πανεπιστήμιο να είναι όλο και πιο σφοδρή, είτε αυτή αφορά τις διαγραφές που ήδη έχουν ξεκινήσει σε ιδρύματα της επαρχίας, είτε τη διάλυση των πτυχίων και την ιδιωτικοποίηση διαφόρων πτυχών του πανεπιστημίου, είτε την καταπάτηση του ασύλου στην πρυτανεία του ΕΚΠΑ που έρχεται να σφραγίσει τις παραπάνω προσπάθειες, η κατάσταση απαιτεί αναβαθμισμένα αντανakλαστικά από το φοιτητικό κίνημα και την συνειδητοποίηση ότι ο δρόμος που μας οδηγούν είναι αδιέξοδος. Είναι το Πολυτεχνείο εκείνο που μας δείχνει τον δρόμο του αγώνα και της εξέγερσης ενάντια στις πολιτικές τους, για τις σύγχρονες ανάγκες μας για «ψωμί, παιδεία και ελευθερία».

«Ψωμί»

Γιατί η χούντα της κυβέρνησης έχει οδηγήσει τον κόσμο της εργασίας στα όρια της φτώχειας και κάτω από αυτά. Η μνημονιακή πολιτική έχει στείλει εκατομμύρια κόσμου στην ανεργία, έχει ρίξει τους μισθούς και τις συντάξεις σε επίπεδα που δεν μπορούν να καλύψουν ούτε τις βασικές ανάγκες. **Τα πραγματικά ποσοστά ανεργίας φτάνουν στους νέους το 52%, ενώ όσοι βρίσκουν δουλειά εργάζονται με ελαστικές σχέσεις εργασίας, στα Voucher και τα προγράμματα κατάρτισης, έχοντας ξεχάσει τι πάει να πει ασφάλιση και κατώτατος μισθός.** Η κυβέρνηση δείχνει κάθε μέρα που περνά ότι δεν θα σταματήσει πουθενά εάν δεν τη σταματήσει το ίδιο το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα.

«Παιδεία»

Γιατί γινόμαστε μάρτυρες της πιο συνολικής και αντιδραστικής επίθεσης της κυβέρνησης στην εκπαίδευση. Από το σχολείο με τις απολύσεις καθηγητών, το κλείσιμο σχολείων την γενικότερη υποχρηματοδότηση και το Νέο Λύκειο με τους εξεταστικούς και ταξικούς φραγμούς, την Τράπεζα Θεμάτων κτλ., την μαθητεία και την δημιουργία αποφοίτων πολλών ταχυτήτων με τα ΙΕΚ, ΚΕΣ κ.α. Μέχρι την τριτοβάθμια εκπαίδευση με τις διαγραφές που πετάνε έξω από τις σχολές μεγάλο κομμάτι των φοιτητών και εντατικοποιούν την φοιτητική καθημερινότητα, τους Οργανισμούς που διαλύουν κάθε έννοια δημόσιας και δωρεάν παιδείας, ξεπουλάνε τον πανεπιστήμιο, διασπάνε τα πτυχία και εισάγουν δίδακτρα.

Η εφαρμογή και η παρακαταθήκη που έχουν αφήσει οι νόμοι Διαμαντοπούλου και Αρβανιτόπουλου, στη λογική του συμφώνου της Μπολόνια, διαλύοντας αυτό που μέχρι σήμερα ξέραμε ως δημόσιο, δωρεάν και δημοκρατικό πανεπιστήμιο. Έρχονται να εναρμονίσουν πλήρως τη λειτουργία του με τις ανάγκες της αγοράς, να ρίξουν το κόστος των σπουδών στις πλάτες των φοιτητών με την εισαγωγή διδασκόντων, να καταργήσουν τα πτυχία και τη συλλογική κατοχύρωση που αυτά προσφέρουν στους αποφοίτους και να διαγράψουν τους φοιτητές που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα νέα οικονομικά βάρη και τους τεταμένους ρυθμούς σπουδών. Στη λογική της καθολικής υποχρηματοδότησης έρχονται να σπρώξουν κομμάτια της λειτουργίας του πανεπιστημίου στην ιδιωτικοποίηση.

Επιπλέον, έρχονται να διαμορφώσουν ένα νέο πανεπιστήμιο, όπου οι φοιτητές σε ένα πλαίσιο πλήρους εντατικοποίησης τρέχουν να προλάβουν να πάρουν το πτυχίο τους υπό τον φόβο των διαγραφών. Έτσι, προωθώντας τον ατομισμό, το νέο αυτό πανεπιστήμιο που σχεδιάζουν δεν αφήνει χώρο για συλλογικές διαδικασίες. Αυτές οι κατευθύνσεις φαίνονται ξεκάθαρα και από τις προτάσεις του Συμβουλίου Ιδρύματος που πιέζουν και εγγυούνται το προχώρημά τους, ενώ καταστέλλουν και τιμωρούν όποιον αντιστέκεται σε αυτή τη διάλυση. Θέλουν φοιτητές υποταγμένους, αυριανούς εργαζόμενους, πειθήνιους πολίτες αδρανείς. **Το φοιτητικό κίνημα, παρ' όλα αυτά, κατάφερε με τις συλλογικές διαδικασίες και τη μαζική του παρουσία να δώσει μια απάντηση στο ντελίριο αυταρχισμού και καταστολής του κ. Φορτσάκη, αλλά και να κάνει βήματα για τη σύνδεση της επίθεσης με τους μαθητές και τα υπόλοιπα κομμάτια της εκπαίδευσης, κάνοντας την αρχή για ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο.**

«Ελευθερία»

Γιατί οποιαδήποτε αντίσταση καταστέλλεται και δίδεται. Από τους χώρους δουλειάς με τις επιστρατεύσεις και τις διώξεις, μέχρι και το πανεπιστήμιο, με τα πρόσφατα παραδείγματα αυταρχικής θωράκισης της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στο πανεπιστήμιο, όπως φάνηκε έντονα στο ΕΚΠΑ με τον Φορτσάκη να καλεί τα ΜΑΤ και τους εισαγγελείς όταν οι φοιτητές διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Εισαγγελείς να κυνηγάνε μαθητές και δυνάμεις καταστολής να εισβάλουν σε σχολές. Η επίθεση σε εκπαίδευση και εργασία είναι η μία μόνο πλευρά της αντιλαϊκής πολιτικής. Η άλλη είναι ο κρατικός αυταρχισμός και η τρομοκρατία, η διαρκής προσπάθεια κατάπνιξης κάθε διαφορετικής φωνής, κάθε κοινωνικής αντίστασης. Τα ΜΑΤ επιτίθενται βίαια σε κάθε διαδήλωση και κάθε απεργία κρίνεται παράνομη και καταχρηστική. Απεργούντες κλάδοι επιστρατεύονται και πορείες ενάντια στην Ε.Ε. κρίνονται παράνομες. Είναι σαφές ότι ο αυταρχισμός υποδηλώνει τον τρόπο των κυρίαρχων. Φοβούνται τις κοινωνικές εκρήξεις που προκαλεί η πολιτική τους. Ταυτόχρονα χρησιμοποιείται και ως μηχανισμός εκφοβισμού του λαού και επιβολής της βάρβαρης πολιτικής τους. Γνωρίζουν καλά πως για να μην πετύχει τίποτα το κίνημα αρκεί να φαίνονται πανίσχυροι και απόρρητοι και για αυτό ξεκινούν αυτή την επίθεση.

Τρέμουν ότι η νέα γενιά δε θα γίνει θυσία στο ξεπέρασμα της κρίσης τους αλλά δύναμη ανατροπής. Γνωρίζουν ότι το μέλλον που μας ετοιμάζουν δεν προσφέρει κανένα θετικό όραμα. Μόνη λύση για την εφαρμογή της πολιτικής τους είναι τα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, η πλύση εγκεφάλου των κυρίαρχων ΜΜΕ, τα δακρυγόνα και οι δικαστικές αποφάσεις. Θέλουν να κυριεύσει ο τρόμος είτε απέναντι στα όργανα καταστολής είτε απέναντι στην απόλυση και την ανεργία.

Τότε και τώρα...

Σήμερα, στην 41^η επέτειο του Πολυτεχνείου, τα συνθήματα του τότε για «ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» φαντάζουν πιο επίκαιρα από ποτέ! Πόσες φορές άραγε έχει ακουστεί αυτή η φράση; Ο λόγος, απλός. Η εξέγερση του Νοέμβρη μένει ακόμα αδικαιώτη! Τα αιτήματά της για λαϊκή κυριαρχία, έξοδο από το ΝΑΤΟ και άλλες ιμπεριαλιστικές συμμαχίες είναι ακόμα ανολοκλήρωτα. Όσο για το «ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», ποιος να το φανταζόταν πως 41 χρόνια μετά η ιστορία θα γυρνούσε έναν αιώνα πίσω. Ποιος να φανταζόταν πως μια γενιά θα καλούταν να πληρώσει μια κρίση που δεν δημιούργησε, ποιος να το φανταζόταν πως ένας λαός θα οδηγούταν στην εξαθλίωση. 41 χρόνια μετά την εξέγερση ποιος να φανταζόταν πως οι υμνητές της χούντας θα βρίσκονταν σε κυβερνητικούς θώκους. Ποιος να το πίστευε πως το κόμμα των βασανιστών-φασιστών θα ήταν στην βουλή. Ποιος να φανταζόταν πως οι σημερινοί πρυτάνεις θα καλούσαν ΜΑΤ κατά των εχθρών-φοιτητών, ενώ η σύγκλητος του ΕΜΠ το 1973 παραιτήθηκε λόγω της εισβολής των σωμάτων ασφαλείας. Ποιος να το φανταζόταν πως πυροβολισμοί θα ακούγονταν σε σχολεία και εισαγγελείς θα συλλάμβαναν μαθητές.

Θα πει κανείς "μα τότε είχαμε χούντα, τώρα έχουμε δημοκρατία"... Είναι αλήθεια πως το σημερινό καθεστώς χούντα με την τότε μορφή δεν είναι. Όμως είναι επίσης αλήθεια πως ζούμε μια από τις πιο ανελεύθερες και αντιδημοκρατικές περιόδους της ιστορίας αυτού του τόπου. Μια κυβέρνηση που δεν έχει καμία λαϊκή νομιμοποίηση δεσμεύει τη χώρα για τις επόμενες δεκαετίες στην ανέχεια και τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και οι εθνικοί εργολάβοι-εφοπλιστές ιδιοκτήτες τους εξαφανίζουν την αλήθεια. Αμπελοφιλόσοφοι, ακαδημαϊκοί της πεντάρας και πολιτικάντηδες ξαναγράφουν την ιστορία. Μας λένε: το ΕΑΜ προκάλεσε την δημιουργία των ταγμάτων Χ και των γερμανοτσολιάδων, η γενιά του πολυτεχνείου φταίει για την κατάντια μας, στο πολυτεχνείο δεν υπήρξαν νεκροί, όλοι μαζί τα φάγαμε. Τόσο μελάνι για να πολεμήσουν ό,τι πιο πρωτοπόρο γέννησε αυτός ο τόπος, τέτοιος ζήλος για να φορτώσουν σε μια γενιά ολόκληρη το ξεπούλημα μερικών τωρινών συμμάχων τους.

Παρ' όλα αυτά, το πολυτεχνείο αντέχει. Στέκει ζωντανό στους αγώνες του σήμερα, διότι ό,τι δημοκρατικό και φιλολαϊκό κατάκτησε το λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα έχει τη σφραγίδα του. Οι συκοφάντες και οι δήθεν υμνητές του (που στην ουσία θέλουν να το ευνουχίσουν) το γνωρίζουν καλά. Στόχος τους είναι αυτές ακριβώς οι κατακτήσεις, η δημόσια δωρεάν παιδεία, η υγεία, η ασφάλιση, η έννοια της δημοκρατίας που δεν χωρεί σε εκλογές μια φορά την τετραετία, η δυνατότητα του λαού να καθορίζει την μοίρα του με την καθημερινή του δράση έξω και πέρα από "προστάτες".

Η γενιά του πολυτεχνείου, λοιπόν, επέλεξε τον αγώνα απέναντι σε έναν εχθρό που φαινόταν ανίκητος και ο αγώνας αυτός ακόμα μας οδηγεί. Αυτόν τον αγώνα καλούμαστε να δώσουμε σήμερα ως απάντηση σε όσους μας απειλούν με υποταγή ή αφανισμό.

Και για να αναγνώσουμε με μια πιο ποιητική ματιά το βάρος του αγώνα που φέρουμε στις πλάτες μας, ο Μπρέχτ είπε κάποτε:

«Για να μπορείτε να καθόσαστε εδώ: τόσο αίμα χύθηκε. Μπορεί να το ξεχάσετε να επιθυμείτε.

Να ξέρετε τούτο μονάχα: σ' αυτά τα καθίσματα καθότανε άλλοι πιο μπροστά από σας που αργότερα καθίσανε πάνω στο σβέρκο των ανθρώπων. Επαγρυπνείτε!

Πάντα ότι να ερευνάτε, ότι να ανακαλύψετε, ότι να μάθετε, δε θα σας χρησιμέψει, αν δε συνδέετε με τον αγώνα το μυαλό σας και δε διαχωρίζετε απ' όλους τους εχθρούς της ανθρωπότητας.

Ποτέ να μη ξεχνάτε: κάποιοι όμοιοί σας αγωνίστηκαν!»

Η σημερινή κυβέρνηση και οι σύμμαχοί της φαίνονται αποφασισμένοι να συνεχίσουν το καταστροφικό έργο τους για όσο αντέξουν. Είναι πιθανό, λένε, ακόμα και πρόεδρο της δημοκρατίας να εκλέξουν από την παρούσα βουλή. Ένα τέτοιο γεγονός θα είχε ευθείες αναλογίες με το 1965. Όπως και να έχει, ο ρόλος μας στην ιστορία είναι συγκεκριμένος. Καλούμαστε να πιάσουμε το νήμα των αγώνων του φοιτητικού κινήματος και μαζί με το λαό να ανατρέψουμε αυτούς που διαλύουν το παρόν και το μέλλον μας. Μόνο έτσι δικαιώνουμε τη θυσία των συναδέλφων μας. Μόνο έτσι στεκόμαστε αντάξιοι πλάι τους. Δεν υποτασσόμαστε! Θα νικήσουμε!

Απαιτούμε:

- Καμία απόλυση εργαζόμενων στο ΕΜΠ, στα πανεπιστήμια, στην υγεία και στην εκπαίδευση, και γενικά στο δημόσιο. Να γυρίσουν όλοι στη θέση τους. Δε δεχόμαστε την κάλυψη των θέσεων τους με εργολαβίες (ιδιωτικοί security).
- Δε δεχόμαστε την ψήφιση των οργανισμών. Εμποδίζουμε με κάθε τρόπο την κεκλεισμένων των θυρών, αντιδημοκρατικές διαδικασίες ψήφισής τους.
- Καμία σκέψη για διαγραφές φοιτητών, δίδακτρα, διάσπαση πτυχίων, πιστωτικών μονάδων.
- Ανατροπή του νόμου-εκτρώματος της Διαμαντοπούλου μαζί με τις τροπολογίες του. Καμία σκέψη για εφαρμογή του. Κανένα κλείσιμο ή συγχώνευση σχολών και τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ.
- Εμποδίζουμε τη διαδικασία συνεδρίασης Συμβουλίων Διοίκησης, όποτε και όπου κι αν γίνουν.
- Καμία μείωση των φοιτητικών παροχών. Καμία σκέψη για δίδακτρα! Να μην κοπεί κανένα σύγγραμμα!
- Ανατροπή του Μνημονίου και της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και κάθε άλλης που θα συνεχίσει τον

πόλεμο ενάντια στο λαό. Ανυπακοή στις κατευθύνσεις ΕΕ-ΔΝΤ σε εκπαίδευση, εργασία, δημοκρατία. Έξω η τρόικα, ρήξη με Ευρώ-ΟΝΕ.

- Κατάργηση των ΚΕΣ και κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος. Απόσυρση των νόμων για Αξιολόγηση, ΙΔΒΕ, ΔΟΑΤΑΠ.

- Καμία σκέψη για δύο κύκλους σπουδών, για bachelor και master και την εισαγωγή πιστωτικών μονάδων. Καμία σκέψη για αναθεώρηση προγραμμάτων σπουδών, μείωση μαθημάτων, εισαγωγή προαπαιτούμενων.

- Κάτω τα χέρια από το άσυλο, απαιτούμε την πλήρη κατοχύρωσή του, το άσυλο ανήκει σε όλο το λαό. Όχι στην ποινικοποίηση των συλλογικών αγώνων και των μαχητικών πρακτικών του φοιτητικού κινήματος.

- Να μην εφαρμοστούν οι αποφάσεις Μπολόνια, Πράγα, Βερολίνο, Λονδίνο. Να γίνει η Ελλάδα ο σπασμένος κρίκος του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης. Δουλειά με πλήρη δικαιώματα. Όχι στους μισθούς πείνας και τα σχέδια εκμετάλλευσης των νέων.

Καμία σκέψη για επέμβαση στη Συρία. Καμία εμπλοκή της Ελλάδας στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Έξοδο από το ΝΑΤΟ, να κλείσουν οι βάσεις της ντροπής στη Σούδα, το Άκτιο, τον Αστακό και την Καλαμάτα.

- Καμία επιβολή ενοικίου στις φοιτητικές εστίες.

Διεκδικούμε:

- Ένα ενιαίο πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο με όλα τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα σε αυτό. Όχι σε ειδικεύσεις, διασπάσεις, κατατμήσεις.

- Ανθρώπινοι ρυθμοί σπουδών. Δωρεάν σίτιση, στέγαση, συγγράμματα και συγκοινωνίες για όλους.

- Αύξηση των δαπανών για όλες τις φοιτητικές παροχές.

- Κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής απασχόλησης σε δημόσιο, ιδιωτικό τομέα. Μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων σε ΑΕΙ-ΤΕΙ. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.

- Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους. Πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους. Όχι στο "σχέδιο εκμετάλλευσης" των νέων. Μείωση του ορίου συνταξιοδότησης. Γενναία αύξηση των συντάξεων και των μισθών. Γενναία μείωση της εργατικής εισφοράς για την ασφάλιση.

Αποφασίζουμε:

- **Συμμετοχή του συλλόγου στον τριήμερο εορτασμό του Πολυτεχνείου με κατάληψη της σχολής στις 15-16-17/11 και μεταφορά της κατάληψης στο συγκρότημα της Πατησίων.**

- **Συμμετοχή στην παλλαϊκή-αντιιμπεριαλιστική πορεία στις 17/11 προς την Αμερικάνικη Πρεσβεία.**

- Συμμετοχή στην κινητοποίηση Παρασκευή 14/11 στα Προπύλαια στη 13.00 ενάντια στην καταστολή της νεολαίας.

- Συμμετοχή στην εκδήλωση των φοιτητικών συλλόγων για την εργασιακή προοπτική με μηχανικούς του ΣΜΤ εν όψει της πανεργατικής απεργίας στις 27/11.

- Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις των διοικητικών υπαλλήλων την Πέμπτη 13/11 στη 13.00 στα Προπύλαια.

- Επιδιώκουμε και συμμετέχουμε σε συντονισμό με τα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κομμάτια της εκπαίδευσης.

- Συμμετοχή στην κινητοποίηση στην Πρυτανεία του ΕΜΠ στις 12:00, την Πέμπτη 13/11, για τις δηλώσεις Γκόλια.